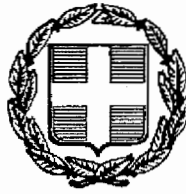

01000582003980008

1115

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 58

20 Μαρτίου 1998

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 55
Προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

α. Το Ν.743/77 «Περί προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» (Α' 319).

β. Το άρθρο 20 του Ν.743/77 που προστέθηκε με το άρθρο δέκατο παρ. (16) του Ν. 2252/94 «Κύρωση Διεθνούς Σύμβασης "για την ετοιμότητα, συνεργασία και αντιμετώπιση της ρύπανσης της θάλασσας από πετρέλαιο, 1990" και άλλες διατάξεις» (Α' 192).

γ. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του Ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (Α' 137) που συμπληρώθηκε με το άρθρο 27 του Ν.2081/92 (Α' 154), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 παρ.2α του Ν.2469/97 (Α' 38).

δ. Ότι από τις διατάξεις του παρόντος Π.Δ δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού προϋπολογισμού.

ε. Τη γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας αριθμ. 9/1998, με πρόταση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, αποφασίζουμε:

Άρθρο πρώτο

Κωδικοποιούνται σε ενιαίο κείμενο και μεταγλωττίζονται στη δημοτική όλησ οι διατάξεις του Ν.743/77 και των τροποποιήσεών του, ως εξής:

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ: 743

Κωδικοποιημένος Νόμος

«Για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και τη ρύθμιση συναφών θεμάτων».

Άρθρο 1

(άρθρο δέκατο παρ. (1) και (2) Ν.2252/94)

Ορισμοί.

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου ορίζονται ως:

α) «Απόβλητα»: Τα υγρά που αποβάλλονται από πλοία, δεξαμενόπλοια και εγκαταστάσεις, τα οποία περιέχουν υπολείμματα των μεταφερόμενων, χρησιμοποιούμενων ή παραγόμενων υλών.

β) «Απορρίματα»: Τα πάσης φύσεως στερεά ή ημί-

ρευστα κατάλοιπα που αποβάλλονται από πλοία, δεξαμενόπλοια και εγκαταστάσεις ξηράς.

γ) «Απόρριψη»: Η εκβολή ή διαφυγή οποιασδήποτε ουσίας στη θάλασσα.

δ) «Αρχή»: Τα Κεντρικά Λιμεναρχεία, Λιμεναρχεία και Υπολιμεναρχεία της Χώρας.

ε) «Διασκορπιστικό»: Κάθε χημική ουσία που εγκρίνεται αρμόδια ως κατάλληλη για την εξουδετέρωση της ρύπανσης.

στ) «Εγκαταστάσεις»: Τα διυλιστήρια πετρελαίου, οι εταιρίες αποθήκευσης, διακίνησης και εμπορίας πετρελαιοειδών και επιβλαβών ουσιών, τα ναυπηγεία, οι επισκευαστικές βάσεις πλοίων, οι χερσαίες ευκολίες υποδοχής καταλοίπων, τα διαλυτήρια πλοίων, οι κάθε είδους λιμενικές εγκαταστάσεις, οι λουτρικές εγκαταστάσεις, οι εγκαταστάσεις ιχθυοκαλλιεργειών, τα ξενοδοχεία, τα εστιατόρια, οι οικίες, οι εγκαταστάσεις αφαλάτωσης, οι βιομηχανίες και βιοτεχνίες και κάθε είδους επιχειρήσεις που είναι εγκαταστημένες στη θάλασσα, σε παράκτιους χώρους ή στην ενδοχώρα και χρησιμοποιούν τη θάλασσα και τις ακτές άμεσα ή έμμεσα για τις λειτουργικές τους ανάγκες ή έχουν άμεση ή έμμεση δυσμενή επίδραση στο θαλάσσιο περιβάλλον.

ζ) «Ευκολίες υποδοχής»: Οι πάσης φύσεως, μορφής και είδους χερσαίες ή πλωτές εγκαταστάσεις, που προορίζονται ή χρησιμοποιούνται για την παραλαβή και παραπέρα διάθεση από τα πλοία και δεξαμενόπλοια, καταλοίπων και πετρελαιοειδών μιγμάτων, τοξικών και δηλητηριωδών ουσιών, απορριμμάτων, υπολειμμάτων φορτίου, λυμάτων και γενικά κάθε ουσίας ή αντικειμένου, η εκβολή ή η διαφυγή των οποίων στη θάλασσα όπως και αν προκαλείται, μπορεί να προκαλέσει ρύπανση κατά την έννοια των παρ. (ιδ) και (ιε) του παρόντος.

η) «Αύματα»: Τα αποβαλλόμενα από το αποχετευτικό σύστημα των πλοίων και δεξαμενοπλοίων που προέρχονται από χώρους υγιεινής, ενδιαιτήσης και ιατρείων του πληρώματος και των επιβατών, τα αντίστοιχα των οικιών και των κάθε είδους εγκαταστάσεων, καθώς και αυτά που προέρχονται από τους χώρους των πλοίων που μεταφέρονται ζωντανά ζώα.

θ) «Μίλι»: Ναυτικό μίλι 1852 μέτρων.

ι) «Πετρέλαιο»: Κάθε τύπος πετρελαίου που περιλα-

βάνει, αργό πετρέλαιο, πετρέλαιο εξωτερικής καύσης, στερεά πετρελαιοειδή κατάλοιπα, πετρελαιοειδή απορρίμματα και προϊόντα απόσταξης, καθώς και κάθε άλλος τύπος που, άσχετα από τη σύνθεσή του, χαρακτηρίζεται ειδικά από τη Σύμβαση ως πετρέλαιο.

ια) «Πετρελαιοειδές μίγμα»: Κάθε μίγμα που περιέχει πετρέλαιο όπως αυτό προσδιορίζεται από τον παρόντα ή από τη Σύμβαση.

ιβ) «Πλοίο»: Κάθε σκάφος ή πλωτό ναυπήγημα, εκτός από δεξαμενόπλοιο, που κινείται αυτοδύναμα ή ρυμουλκείται.

ιγ) «Δεξαμενόπλοιο»: Κάθε σκάφος ή πλωτό ναυπήγημα που είναι προορισμένο με το μεγαλύτερο τμήμα των χώρων φορτίων του να αποθηκεύει ή να μεταφέρει αυτοδύναμα ή με ρυμούλκηση πετρέλαιο, πετρελαιοειδή μίγματα ή άλλες χύμα υγρές επιβλαβείς ουσίες.

ιδ) «Ρύπανση»: Η παρουσία στη θάλασσα κάθε ουσίας, η οποία αλλοιώνει τη φυσική κατάσταση του θαλασσινού νερού ή το καθιστά επιβλαβές, στην υγεία του ανθρώπου ή στην πανίδα και χλωρίδα των βυθών και γενικά ακατάλληλο για τις προβλεπόμενες κατά περίπτωση χρήσεις του.

ιε) «Συμβάσεις»: Οι Διεθνείς Συμβάσεις που έχουν κυρωθεί από την Ελλάδα και ισχύουν, μαζί με τα Πρωτόκολλα, τα Παραρτήματα και τις προσθήκες τους και που αναφέρονται με κάθε τρόπο σε θέματα ρύπανσης της θάλασσας και γενικά προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

ιστ) «Συστάσεις»: Οι Συστάσεις που απευθύνονται από τους Διεθνείς Οργανισμούς προς τις Κυβερνήσεις των Κρατών »ελών τους για τη λήψη μέτρων προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

ιζ) «Υπουργός και Υπουργείο»: Ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας και το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας.

ιη) «Επιβλαβής ουσία»: Κάθε είδους στερεή, υγρή ή αέρια ουσία, η οποία χαρακτηρίζεται ως επιβλαβής και περιλαμβάνεται στους σχετικούς πίνακες των διεθνών συμβάσεων που ισχύουν και των κωδίκων του Διεθνούς Ναυτικού Οργανισμού (I.M.O.).

ιθ) «Μόλυνση»: Η μορφή ρύπανσης που χαρακτηρίζεται από την παρουσία παθογόνων μικροοργανισμών στο περιβάλλον ή δεικτών που υποδηλώνουν την πιθανότητα παρουσίας τέτοιων μικροοργανισμών.

κ) «Δ.Π.Θ.Π.»: Η Διεύθυνση Προστασίας Θαλάσσιου Περιβάλλοντος του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

κα) «Περιβάλλον»: Το σύνολο των φυσικών και ανθρωπογενών παραγόντων και στοιχείων που βρίσκονται σε αλληλεπίδραση και επηρεάζουν την οικολογική ισορροπία, την ποιότητα ζωής, την υγεία των κατοίκων, την ιστορική και πολιτιστική παράδοση και τις αισθητικές αξίες.

κβ) «Υποβάθμιση»: Η πρόκληση από ανθρώπινες δραστηριότητες ρύπανσης ή οποιασδήποτε άλλης μεταβολής στο περιβάλλον, η οποία είναι πιθανό να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην οικολογική ισορροπία, στην ποιότητα ζωής και στην υγεία των κατοίκων, στην ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά και στις αισθητικές αξίες.

κγ) «Προστασία του περιβάλλοντος»: Το σύνολο των ενεργειών, μέτρων και έργων που έχουν στόχο την πρόληψη της υποβάθμισης του περιβάλλοντος ή την αποκατάσταση, διατήρηση ή βελτίωσή του.

κδ) «Αναγνωρισμένη επιχείρηση αντιμετώπισης ρύπανσης»: Η επιχείρηση που διαθέτει οργάνωση, εξοπλισμό, προσωπικό και μέσα σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και έχει εφοδιαστεί με την προβλεπόμενη από το άρθρο 11 του παρόντος νόμου άδεια λειτουργίας.

κε) «Εξοπλισμός - μέσα αντιμετώπισης ρύπανσης»: Όλες οι συσκευές, μέσα, υλικά, ουσίες και εξοπλισμός που έχουν εγκριθεί από το Υπουργείο ή άλλες αρμόδιες υπηρεσίες της ημεδαπής ή της αλλοδαπής.

Άρθρο 2

(άρθρο δέκατο παρ. (3) Ν.2252/94)

Έκταση εφαρμογής

1. Ο παρών νόμος εφαρμόζεται σε περιπτώσεις ρύπανσης:

(α) Των λιμανιών, των ακτών της χώρας και των Ελληνικών χωρικών υδάτων από εγκαταστάσεις ή πλοία και δεξαμενόπλοια, με Ελληνική ή ξένη σημαία, αλλά και από κάθε άλλη πηγή ρύπανσης, και

(β) της ανοικτής θάλασσας από πλοία και δεξαμενόπλοια, με Ελληνική ή ξένη σημαία, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων των Συμβάσεων που ισχύουν κάθε φορά.

2. Πολεμικά πλοία, πλοία που χρησιμοποιούνται ως βοηθητικά του Στόλου, καθώς και Κρατικά πλοία γενικά, εκτός από αυτά που χρησιμοποιούνται για εμπορικούς σκοπούς, ανεξάρτητα από τη σημαία που φέρουν, για όσο χρόνο βρίσκονται μέσα στις περιοχές της δικαιοδοσίας της Ελλάδος, οφείλουν να εφαρμόζουν για την αποφυγή ρύπανσης της θάλασσας, μέτρα ανάλογα με αυτά που προβλέπουν οι διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 3

(άρθρο δέκατο παρ. (4) Ν.2252/94)

Απαγορευτικές διατάξεις.

1. Απαγορεύεται:

(α) Η απόρριψη στις ακτές, στα λιμάνια και στα ελληνικά χωρικά ύδατα πετρελαίου, πετρελαιοειδών μιγμάτων, επιβλαβών ουσιών ή μιγμάτων αυτών και πάσης φύσεως αποβλήτων, λυμάτων και απορριμμάτων από τα οποία μπορεί να προκληθεί ρύπανση της θάλασσας και των ακτών.

(β) Η απόρριψη πετρελαιοειδών και λοιπών ρυπαντικών ουσιών στην ανοικτή θάλασσα, από τα οποία είναι δυνατό να προκύψει ρύπανση, σύμφωνα με αυτά που ορίζουν οι «Συμβάσεις».

2. Η απόρριψη στη θάλασσα οποιωνδήποτε ουσιών από παράκτιες ή άλλες εγκαταστάσεις επιτρέπεται μόνο μετά από άδεια που παρέχεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν, εφόσον δεν υφίσταται κίνδυνος ρύπανσης.

Άρθρο 4

(άρθρο δέκατο παρ. (5) Ν.2252/94 και άρθρο 31 παρ. 11 Ν.1650/86)

Υποχρεώσεις πλοίων και δεξαμενοπλοίων.

1. Πλοία και δεξαμενόπλοια ανεξάρτητα από σημαία, που καταπλέουν σε ελληνικά λιμάνια, όρμους και αγκυροβόλια, υποχρεούνται να:

(α) Συμμορφώνονται με τις διεθνείς συμβάσεις που έχουν επικυρωθεί από την Ελλάδα και φέρουν τα προβλεπόμενα από αυτές πιστοποιητικά και εξοπλισμό.

(β) Παραδίδουν τα πάσης φύσεως πετρελαιοειδή μίγματα, τα απορρίμματα, τα υπολείμματα φορτίου και τα κατάλοιπα επιβλαβών ουσιών στις αναγνωρισμένες ευκολίες υποδοχής καταλοίπων του λιμανιού.

Πίνακες των ουσιών των οποίων απαγορεύεται η απόρριψη στη θάλασσα καθορίζεται με κοινή απόφαση των

Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, λαμβάνοντας υπόψη τις διεθνείς συμβάσεις που ισχύουν.

2. Η Αρχή μετά από διαπίστωση των πραγματικών συνθηκών μπορεί να απαγορεύει τον απόπλου των πλοίων και δεξαμενοπλοίων μέχρι την πραγματοποίηση της παράδοσης των καταλοίπων, ιδιαίτερα αν κατευθύνονται σε λιμάνια που δε διαθέτουν ευκολίες υποδοχής.

3. Από την υποχρέωση της παρ. 1 εδάφιο (β) μπορούν να απαλλάσσονται τα πλοία και δεξαμενόπλοια κατά την κρίση της Αρχής, εφόσον συντρέχουν αθροιστικά οι παρακάτω προϋποθέσεις:

(α) Διαθέτουν εγκεκριμένο εξοπλισμό διαχείρισης και επεξεργασίας των κάθε είδους αποβλήτων - καταλοίπων τους, σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις που ισχύουν.

(β) Κατευθύνονται σε λιμάνι που διαθέτει ευκολίες υποδοχής καταλοίπων.

(γ) Η χωρητικότητα των δεξαμενών συγκράτησης πετρελαιοειδών μιγμάτων και καταλοίπων είναι επαρκής για τις ανάγκες του πλου.

(δ) Εξασφαλίζεται ότι κατά τη διάρκεια του πλου τα πάσης φύσεως απορρίμματα ή υπολείμματα φορτίου δε θα διαφύγουν στη θάλασσα.

(ε) Ο πλοίαρχος αναλαμβάνει την υποχρέωση παράδοσής τους στο επόμενο λιμάνι.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις η Αρχή καταχωρεί σχετική παρατήρηση στα προβλεπόμενα από τις ισχύουσες διεθνείς συμβάσεις ημερολόγια, βιβλία ή εγχειρίδια διαχείρισης, για την ενημέρωση της Αρχής του επόμενου λιμανιού κατάπλου του πλοίου.

Άρθρο 5

(άρθρο 1 παρ. 10 εδάφ. γ Π.Δ. 347/86)

Υποχρεώσεις εγκαταστάσεων.

1. Εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούνται για μεταγίσεις πετρελαίου ή για επισκευές πλοίων, οφείλουν να διαθέτουν ευκολίες υποδοχής πετρελαίου, καταλοίπων και μιγμάτων πετρελαίου, ακάθαρτου έρματος, ξεπλυμάτων των δεξαμενών δεξαμενοπλοίων, καθώς και λοιπών ρυπογόνων ουσιών.

2. Η χωρητικότητα και η δυναμικότητα αυτών των ευκολιών υποδοχής, πρέπει να είναι τέτοια ώστε να καλύπτει απόλυτα τις ανάγκες των πλοίων που εξυπηρετούνται από αυτές, χωρίς καθυστέρηση.

3. Οι εγκαταστάσεις οφείλουν κατά τη λειτουργία τους να παίρνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την αποφυγή ρύπανσης.

4. Η ίδρυση, επέκταση ή τροποποίηση θαλάσσιων λουτρικών εγκαταστάσεων επιτρέπεται μόνο μετά από άδεια που χορηγείται από την Αρχή, μετά από σύμφωνη γνώμη της Υγειονομικής Υπηρεσίας, που δίνεται μετά από προηγούμενο έλεγχο των θαλασσινών νερών από αυτήν και εφόσον, με φροντίδα και ευθύνη της εγκατάστασης διατίθενται μέσα για την αντιμετώπιση περιστατικών ρύπανσης μικρής έκτασης. Τα αναγκαία μέσα για το σκοπό αυτό ορίζονται με απόφαση του οικείου Νομάρχη. Ειδικά για τις εγκαταστάσεις των Νομαρχιών του Νομού Αττικής αυτά ορίζονται με απόφαση του Υπουργού.

5. Οι θαλάσσιες λουτρικές εγκαταστάσεις που λειτουργούν κατά τις κείμενες διατάξεις υποχρεούνται, μέσα σε προθεσμία έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, να πάρουν την κατά την προηγούμενη παράγραφο άδεια και οφείλουν να διαθέτουν τέτοιο εξοπλισμό, ώστε να μπορούν, εφ'όσον να εξασφαλίζουν σε κάθε περίπτωση

υγειονομικά επαρκή καθαρισμό των παραγόμενων λυμάτων, αφετέρου να αντιμετωπίζουν περιστατικά ρύπανσης μικρής έκτασης, όπως καθορίζονται κατά περίπτωση από την Αρχή.

6. Αν από ελέγχους που διενεργούνται από τις αρμόδιες Υγειονομικές Υπηρεσίες προκύπτει, ότι η ρύπανση των νερών κάποιας περιοχής ανήλθε σε επίπεδα επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία, ανακαλείται η άδεια της λουτρικής εγκατάστασης και απαγορεύεται από την Αρχή η παράπέρα χρησιμοποίησή της για κολύμβηση.

Η απαγόρευση αίρεται και η άδεια χορηγείται πάλι, αν μετά από νεότερο έλεγχο διαπιστωθεί από τις Υγειονομικές Υπηρεσίες, ότι εξαφανίσθηκαν οι από τη ρύπανση των νερών κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία.

Άρθρο 6

(άρθρο ένατο παρ. I (Α) Ν. 1147/81 και άρθρο δέκατο παρ. (6) Ν.2252/94)

Μεταγίσεις πετρελαίου.

1. Με εξαίρεση τη φόρτωση και εκφόρτωση «λευκών» πτητικών προϊόντων πετρελαίου (βενζίνης, νάφθας, καυσίμων αεριοθουμένων, κηροζίνης και ελαφρού DIESEL) πρέπει κατά τη διενέργεια κάθε φόρτωσης και εκφόρτωσης πετρελαίου ή πετρέλευσης σε εγκαταστάσεις και πλοία ποσότητας μεγαλύτερης από 1.000 τόνους, να τηρούνται με μέριμνα και ευθύνη αυτών των εγκαταστάσεων ή του πλοίου τα ακόλουθα μέτρα:

(α) Να υπάρχει σε άμεση ετοιμότητα και στην επιβαλλόμενη κατά περίπτωση έκταση πλωτό φράγμα, εγκεκριμένο από το Υπουργείο τύπου, το οποίο θα αναπτύσσεται άμεσα σε περίπτωση διαρροής πετρελαίου, προκειμένου αυτό να περιορίζεται μέσα στο φράγμα.

(β) Να υπάρχουν σε άμεση ετοιμότητα για χρησιμοποίηση εγκεκριμένα από το Υπουργείο μέσα αναρρόφησης και γενικά περισυλλογής του πετρελαίου που τυχόν διαρρέει. Η δυναμικότητα και η ποσότητα των παραπάνω μέσων θα είναι ανάλογη με την ποσότητα και ποιότητα του διακινούμενου πετρελαίου ή παραγώγων αυτού.

(γ) Να διατίθενται για χρήση στην αναγκαία κατά περίπτωση ποσότητα, διασκορπιστικές ουσίες εγκεκριμένου από το Υπουργείο τύπου, για την αντιμετώπιση της διαρροής πετρελαίου ή παραγώγων αυτού.

2. Από τις υποχρεώσεις της προηγούμενης παραγράφου μπορούν να απαλλάσσονται οι υπόχρεοι με απόφαση της Αρχής, εφόσον αναλάβει την τήρησή τους κρατικός ή ιδιωτικός φορέας, που κρίνεται από την Αρχή ως κατάλληλος για την αντιμετώπιση των κινδύνων από τη ρύπανση.

3. Σε περίπτωση διενέργειας των εργασιών της παρ. 1 σε εγκαταστάσεις ή πλοία και σε ποσότητα 1.000 τόνων ή μικρότερη, τα μέτρα προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος που πρέπει να ληφθούν κατά περίπτωση, καθορίζονται με αποφάσεις της Αρχής.

4. Σε περίπτωση κατάπλου από την αλλοδαπή σε ελληνικό λιμάνι πλοίου για φόρτωση ή εκφόρτωση πετρελαίου ή άλλων επιβλαβών ουσιών, πρέπει με μέριμνα του πλοιάρχου ή του πράκτορα του πλοίου να ειδοποιείται πριν από 24 τουλάχιστον ώρες η τοπική Λιμενική Αρχή σχετικά με:

(α) το τελευταίο λιμάνι προσέγγισης του πλοίου στην αλλοδαπή,

(β) την ποσότητα που θα φορτωθεί ή θα εκφορτωθεί και το είδος του φορτίου, και

(γ) την ποσότητα πετρελαιοειδών καταλοίπων και ακάθαρτου έρματος που τυχόν υπάρχει για παράδοση.

Άρθρο 7

(άρθρο δέκατο παρ. (7) Ν. 2252/94)

Υποχρεώσεις Πλοιάρχων Δεξαμενοπλοίων.

1. Πλοίαρχοι δεξαμενοπλοίων που προορίζονται για ελληνικά λιμάνια ή όρμους, οφείλουν να αναφέρουν στην οικεία Αρχή, κάθε ζημιά, φθορά ή ατύχημα, από τα οποία μπορεί να επέλθει ρύπανση της θάλασσας.

2. Πλοίαρχοι δεξαμενοπλοίων που προσεγγίζουν σε ελληνικά λιμάνια ή όρμους, για λόγους ανώτερης βίας, οφείλουν:

(α) Να ειδοποιούν την πλησιέστερη Αρχή σχετικά με τον επικείμενο κατάπλου, την ποσότητα και το είδος του μεταφερόμενου φορτίου πετρελαιοειδών καταλοίπων και τυχόν ακάθαρτου έρματος, το λιμάνι της τελευταίας προσέγγισής τους και τους λόγους που επιβάλλουν την προσέγγιση.

(β) Να παραμένουν στη θέση που υποδεικνύεται από την Αρχή, ενημερώνοντάς την για τον επικείμενο απόπλου τους, αμέσως μόλις εκλείψουν οι λόγοι που επιβάλλουν την προσέγγιση.

3. Είναι δυνατό να απαγορευθεί η είσοδος στα ελληνικά χωρικά ύδατα οποιουδήποτε δεξαμενοπλοίου έχει υποστεί ζημιά, φθορά ή ατύχημα, χωρίς προηγούμενη συμμόρφωσή του με τα προστατευτικά μέτρα που υποδεικνύονται από την Αρχή.

4. Πλοίαρχοι δεξαμενοπλοίων που βρίσκονται σε ελληνικά λιμάνια, αγκυροβόλια και όρμους υποχρεούνται να δέχονται την ιχνοθέτηση των δεξαμενών τους, τη λήψη δειγμάτων και γενικά την εφαρμογή οποιασδήποτε αποδεκτής από την Αρχή μεθόδου, που υποβοηθά στον εντοπισμό του υπαίτιου της ρύπανσης πλοίου.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται εκτός από τα δεξαμενόπλοια και στα πλοία που μεταφέρουν επιβλαβείς ουσίες χύμα ή σε συσκευασία.

Άρθρο 8

(άρθρο 31 παρ. 12 Ν. 1650/86 και άρθρο δέκατο παρ. (8) Ν. 2252/94)

Πρόσθετες υποχρεώσεις δεξαμενοπλοίων.

1. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας είναι δυνατό να επιβάλλονται οι ελάχιστες αποστάσεις διέλευσης έμφορτων ή άφορτων δεξαμενοπλοίων από την πλησιέστερη ακτή, οι υποχρεωτικές πορείες αυτών και γενικά μέτρα αναφερόμενα στη θαλάσσια κυκλοφορία τους, με σκοπό την πρόληψη ρύπανσης περιοχών σημαντικού ενδιαφέροντος για την Εθνική Οικονομία.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού είναι δυνατό να επιβάλλονται:

(α) Η απαγόρευση προσέγγισης για φόρτωση ή εκφόρτωση σε ελληνικό λιμάνι ή όρμο δεξαμενοπλοίου του οποίου η υποδιαίρεση ή η κατασκευή του σκάφους δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις της «Σύμβασης» ή άλλων διεθνών κανονισμών που έχουν κυρωθεί από την Ελλάδα.

(β) Η απαγόρευση προσέγγισης μεγάλων δεξαμενοπλοίων σε περικλειστές περιοχές, αν λόγω του όγκου τους είναι δυσχερής η ενέργεια ελιγμών ή αυξάνονται σημαντικά οι κίνδυνοι πρόκλησης ρύπανσης από ατύχημα, καθώς και η υποχρεωτική πλοήγηση των δεξαμενοπλοίων κατά τον πλου προς και από τις παραπάνω περιοχές, για μεγαλύτερη ασφάλειά τους.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται εκτός από τα δεξαμενόπλοια και στα πλοία που μεταφέρουν επιβλαβείς ουσίες χύμα ή σε συσκευασία.

Άρθρο 9

(άρθρο δέκατο παρ. (9) Ν. 2252/94)

Ευκολίες υποδοχής.

1. Με απόφαση του Υπουργού καθορίζονται οι όροι και προϋποθέσεις αναγνώρισης των πλωτών ευκολιών υποδοχής.

Προκειμένου για χερσαίες ευκολίες, οι όροι και προϋποθέσεις καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Εμπορικής Ναυτιλίας. Προκειμένου για ευκολίες υποδοχής απορριμμάτων και λυμάτων απαιτείται η σύμπραξη και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2. Με απόφαση του Υπουργού καθορίζονται οι Οργανισμοί Λιμένων και τα Λιμενικά Ταμεία που υποχρεούνται στην κατασκευή, οργάνωση και λειτουργία μέσα στην περιοχή ευθύνης τους, ευκολιών υποδοχής για την εξυπηρέτηση των αναγκών της περιοχής τους.

Επίσης με όμοιες αποφάσεις μπορεί να επιτραπεί και σε ιδιωτικές επιχειρήσεις η κατασκευή, οργάνωση και εκμετάλλευση παρόμοιων ευκολιών.

Ο έλεγχος της λειτουργίας των παραπάνω ευκολιών υποδοχής γίνεται από την Αρχή και όταν πρόκειται για ευκολίες υποδοχής λυμάτων και απορριμμάτων, ο έλεγχος γίνεται από κοινού από την Αρχή μαζί με τις αρμόδιες Υγειονομικές Υπηρεσίες και το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

3. Η παροχή ευκολιών υποδοχής κατά την προηγούμενη παράγραφο από εγκαταστάσεις που ανήκουν σε Οργανισμούς Λιμένος ή Λιμενικά Ταμεία ή ιδιωτικές επιχειρήσεις, δεν παρέχει κανένα δικαίωμα σε οποιονδήποτε τρίτο για επιβολή ή είσπραξη από τα εξυπηρετούμενα από τις εγκαταστάσεις αυτές πλοία, τέλους, αμοιβής ή αποζημίωσης για την αιτία αυτή.

4. Τα τιμολόγια ευκολιών υποδοχής των Οργανισμών Λιμένων και Λιμενικών Ταμείων καθορίζονται αντίστοιχα από τα Διοικητικά Συμβούλια και τις Λιμενικές Επιτροπές και εγκρίνονται από την εποπτεύουσα Αρχή. Προκειμένου για ιδιωτικές επιχειρήσεις, αυτά καθορίζονται από το Υπουργείο.

5. Πλοία και πλωτά ναυπηγήματα που χρησιμοποιούνται ως ευκολίες υποδοχής πρέπει να είναι εγγεγραμμένα στα ελληνικά νηολόγια. Για την ικανοποίηση επείγουσών αναγκών, μπορεί να επιτραπεί από το Υπουργείο η χρησιμοποίηση κατ' εξαίρεση και πλοίων ή πλωτών ναυπηγημάτων με ξένη σημαία και για χρονικό διάστημα που ορίζεται απ' αυτό.

Άρθρο 10

(άρθρο δέκατο παρ. (10) Ν. 2252/94)

Υφιστάμενες και νέες εγκαταστάσεις.

1. Οι κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υφιστάμενες εγκαταστάσεις που λειτουργούν, υπόκεινται στις διατάξεις αυτού και των Προεδρικών Διαταγμάτων και Υπουργικών Αποφάσεων που εκδίδονται για την εκτέλεσή του, καθώς και στις διατάξεις που ισχύουν σχετικά με τη διάθεση αποβλήτων και απορριμμάτων.

2. Για την ίδρυση και λειτουργία νέων εγκαταστάσεων και επέκταση ή τροποποίηση υφιστάμενων, απαιτείται προηγούμενη άδεια διάθεσης των αποβλήτων και απορριμμάτων κατά τα καθοριζόμενα από τις σχετικές διατάξεις.

3. Εγκαταστάσεις των οποίων τα έργα και οι δραστη-

ριότητες υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 1650/1986 όπως ισχύει. οφείλουν να υποβάλουν μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ίδιου νόμου και την υπουργική απόφαση 69269/5387/24-10-1990 (ΦΕΚ 678 Β').

Άρθρο 11

(άρθρο δέκατο παρ. (11) Ν. 2252/94)

Υποχρεώσεις υπευθύνων ρύπανσης.

1. Σε περίπτωση ρύπανσης ή πιθανού κινδύνου πρόκλησης αυτής, ο πλοίαρχος και ο εκπρόσωπος του πλοίου, ο προϊστάμενος ή διευθυντής της εγκατάστασης, καθώς και οι τυχόν εντεταλμένοι υποχρεούνται να αναφέρουν αμέσως το περιστατικό στην αρμόδια Λιμενική Αρχή ή στο Υπουργείο και να λάβουν άμεσα κάθε πρόσφορο μέτρο για την αποτροπή, περιορισμό και αντιμετώπιση της ρύπανσης, ενεργώντας σύμφωνα με τα υφιστάμενα σχέδια αντιμετώπισης της ρύπανσης.

Σε περίπτωση που για οποιοδήποτε λόγο αυτός που προκάλεσε τη ρύπανση, οι συνυπεύθυνοι και οι τυχόν εντεταλμένοι αδυνατούν να λάβουν τα αναγκαία μέτρα στην έκταση που απαιτείται, υποχρεούνται να αναθέτουν αμέσως τις εργασίες αυτές σε αναγνωρισμένες επιχειρήσεις αντιμετώπισης της ρύπανσης, ευθυνόμενοι επιπρόσθετα για τις συνέπειες κάθε καθυστέρησης.

2. Η Αρχή, αμέσως μόλις πληροφορηθεί περιστατικό ρύπανσης ή πρόδηλο και επικείμενο κίνδυνο πρόκλησης ρύπανσης, παίρνει κάθε πρόσφορο μέτρο για την αποτροπή, τον περιορισμό και την εξουδετέρωση των συνεπειών της, ενημερώνοντας σχετικά τον πλοίαρχο ή πλοιοκτήτη ή το νόμιμο αντιπρόσωπό του και σε περίπτωση απουσίας αυτών, τον πράκτορα ή άλλο αρμόδιο και σε περίπτωση εγκατάστασης τον ιδιοκτήτη ή αυτόν που την εκμεταλλεύεται.

3. Η Αρχή μπορεί να χρησιμοποιεί και να συντονίζει ιδιωτικά μέσα και να ζητά τη συνδρομή συναφών οργανισμών ή ιδιωτικών επιχειρήσεων που διαθέτουν τα αναγκαία μέσα και τη σχετική πείρα για την αντιμετώπιση τέτοιων περιστατικών.

4. Η χρησιμοποίηση των μέσων που ανήκουν σε Οργανισμούς και ιδιώτες γίνεται πάντοτε κάτω από τον έλεγχο της Αρχής, ενώ οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν το πλοίο ή την εγκατάσταση και αυτόν που με οποιονδήποτε τρόπο προκάλεσε τη ρύπανση.

5. Οι εργασίες αντιμετώπισης της ρύπανσης εκτελούνται πάντοτε κάτω από την άμεση εποπτεία της Αρχής, η οποία εξασφαλίζει ότι διενεργούνται με την επιβαλλόμενη ταχύτητα και με αποδεκτές μεθόδους.

6. Με απόφαση του Υπουργού καθορίζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης άδειας και οι ελάχιστες απαιτήσεις σε οργάνωση, επιστημονικό και τεχνικό προσωπικό, εξοπλισμό, υλικά, μέσα και ουσίες που πρέπει να διαθέτουν οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια προκειμένου να τους χορηγηθεί η άδεια λειτουργίας ως αναγνωρισμένες επιχειρήσεις καταπολέμησης της ρύπανσης της θάλασσας.

7. Οι αναγνωρισμένες επιχειρήσεις καταπολέμησης της ρύπανσης έχουν όλες ευθύνες του εντολοδόχου τους για τη λήψη των προβλεπόμενων μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης της ρύπανσης και εκτελούν τις σχετικές εργασίες κάτω από την εποπτεία και σύμφωνα με τις υποδείξεις της Αρχής, με ποινή ανάκλησης της άδειας που τους έχει χορηγηθεί.

Άρθρο 12

(άρθρο δέκατο παρ. (12) Ν. 2252/94)

Εξασφάλιση απαιτήσεων.

1. Για την αποκατάσταση ζημιών που έχουν προκληθεί από ρύπανση, καθώς και για τις δαπάνες που έχουν γίνει για την αποτροπή ή την εξουδετέρωση αυτής, υπεύθυνος είναι αυτός που προκάλεσε υπαίτια τη ρύπανση και μαζί με αυτόν ευθύνονται σ' ολόκληρο και οι παρακάτω:

(α) Για πλοία και δεξαμενόπλοια, ο πλοίαρχος, ο πλοιοκτήτης, ο εφοπλιστής, ο διαχειριστής του πλοίου στην Ελλάδα και για πλοία και δεξαμενόπλοια που ανήκουν σε Ανώνυμες Εταιρίες και ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου καθώς και ο Διευθύνων Σύμβουλος αυτής.

(β) Για εγκατάσταση, ο ιδιοκτήτης, αυτός που την εκμεταλλεύεται, αν δε αυτή ανήκει σε εταιρία ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και ο Διευθύνων Σύμβουλος αυτής, καθώς και όποιος γενικά εκπροσωπεί τη μονάδα που ρυπαίνει.

2. Οι δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκαν το Δημόσιο και οι Ο.Τ.Α. για την αποτροπή ή την αντιμετώπιση της ρύπανσης καταλογίζονται με αιτιολογημένη απόφαση της Αρχής, που εκδίδεται σε βάρος του υπεύθυνου που προκάλεσε τη ρύπανση ή των συνυπευθύνων σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 του παρόντος νόμου.

3. Με απόφαση του Υπουργού καθορίζεται το κόστος για την ανά ώρα χρησιμοποίηση των πλωτών, χερσαίων και εναέριων μέσων του Λ.Σ., η αμοιβή του προσωπικού που ασχολήθηκε, καθώς και το κόστος των λοιπών μέσων και υλικών καταπολέμησης που χρησιμοποιήθηκαν ή αναλώθηκαν για την αντιμετώπιση του περιστατικού της ρύπανσης.

4. Για την εξασφάλιση της καταβολής των δαπανών αντιμετώπισης της ρύπανσης μπορεί να απαγορεύεται ο απόπλους του πλοίου.

Ο απόπλους μπορεί να επιτραπεί αν κατατεθεί εγγυητική επιστολή τράπεζας που λειτουργεί στην Ελλάδα, ποσού ίσου με το πιθανολογούμενο ύψος καταλογισμού δαπανών ή LETTER OF UNDERTAKING του ασφαλιστικού οργανισμού στον οποίο είναι ασφαλισμένο το πλοίο ή το δεξαμενόπλοιο.

5. Αρμόδια δικαστήρια για την εκδίκαση των κατά την παρ. 1 απαιτήσεων είναι τα δικαστήρια του τόπου όπου έγινε η ρύπανση ή ενός από τα λιμάνια όπου κατέπλευσε το πλοίο και σε περίπτωση ρύπανσης της ανοικτής θάλασσας και μη κατάπλου του πλοίου σε ελληνικό λιμάνι, τα δικαστήρια Πειραιά.

Άρθρο 13

(άρθρο ένατο παρ. Ι (Β) Ν. 1147/81 και άρθρο μόνο Π.Δ 86/97)

Κυρώσεις.

1. Οι παραβάτες του παρόντος Νόμου, της «Σύμβασης» και των Προεδρικών Διαταγμάτων και Υπουργικών Αποφάσεων που εκδίδονται σε εκτέλεση αυτών, τιμωρούνται ποινικά, διοικητικά και πειθαρχικά ως εξής:

(α) Ποινικές κυρώσεις:

(i) Αυτοί που με πρόθεση προκαλούν σοβαρή ρύπανση τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον 3 μηνών. Αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος ζημιάς ή βλάβης σε πρόσωπα ή πράγματα, τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

(ii) Αυτοί που από αμέλεια γίνονται υπαίτιοι των παρα-

πάνω πράξεων τιμωρούνται με φυλάκιση. Αυτοί μπορούν να απαλλάσσονται από κάθε ποινή, αν με δική τους πρωτοβουλία εξουδετερώσουν τη ρύπανση και αποτρέψουν κάθε βλάβη ή ζημιά που μπορεί να επέλθει ή αν με γρήγορη αναγγελία προς τις Αρχές συντελέσουν στην εξουδετέρωση της ρύπανσης, καταβάλλοντας ταυτόχρονα και τις συναφείς δαπάνες.

(β) Διοικητικές κυρώσεις:

(i) Υπαίτιοι ρύπανσης της θάλασσας ή των ακτών τιμωρούνται με απόφαση της αρμόδιας Αρχής με πρόστιμο μέχρι 5.000.000 δραχμές.

Με πρόστιμο μέχρι το ίδιο ποσό τιμωρούνται οι παραβάτες των διατάξεων του παρόντος νόμου, με τις οποίες επιβάλλεται η λήψη μέτρων ή η τήρηση άλλων διαδικασιών για την πρόληψη, τον περιορισμό ή την καταπολέμηση της ρύπανσης ακόμη και αν δεν προκλήθηκε ρύπανση.

Σε περιπτώσεις εξακολούθησης της ρύπανσης, επιβάλλεται από την Αρχή πρόστιμο μέχρι 2.000.000 δραχμές για κάθε ημέρα υπέρβασης της προθεσμίας που έχει ταχθεί για την αποκατάσταση.

Σε περίπτωση σοβαρής ρύπανσης, ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας επιβάλλει πρόστιμο μέχρι 250.000.000 δραχμές.

(ii) Με Προεδρικά Διατάγματα, μετά από πρόταση του Υπουργού, μπορούν να αυξάνονται τα ανώτατα όρια των προστίμων.

(iii) Για την καταβολή των κατά το στοιχείο αυτό επιβαλλόμενων προστίμων ευθύνονται σε ολόκληρο τα αναφερόμενα στο άρθρο 12 παρ. 1 πρόσωπα.

(γ) Πειθαρχικές κυρώσεις:

Αν οι υπαίτιοι ρύπανσης είναι Έλληνες ναυτικοί, υπόκεινται και σε πειθαρχική δίωξη κατά τις διατάξεις του Μέρους ΠΕΜΠΤΟΥ του Ν.Δ. 187/1973 «περί Κώδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου», τιμωρούμενοι με προσωρινή στέρηση άσκησης του ναυτικού επαγγέλματος.

2. Οι παραπάνω κυρώσεις, όταν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, επιβάλλονται αθροιστικά.

Άρθρο 14

(άρθρο δέκατο παρ. (13), (14) και (15) Ν. 2252/94 και άρθρο 1 παρ. 8 Ν. 2412/96)

Διαδικασία διαπίστωσης παραβάσεων για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων και άσκηση ένδικων μέσων.

1. Η διαδικασία επιβολής των διοικητικών κυρώσεων (προστίμου), αρχίζει από την βεβαίωση της παράβασης από το όργανο που τη διαπιστώνει, το οποίο συντάσσει υποχρεωτικά πλήρη έκθεση σχετικά μ' αυτήν. Η έκθεση αυτή αποτελεί απόδειξη της παράβασης. Όμοια έκθεση, με ίση αποδεικτική δύναμη, συντάσσουν και οι χειριστές πολεμικών αεροσκαφών και ελικοπτέρων, καθώς και οι κυβερνήτες πολεμικών πλοίων που διαπιστώνουν παραβάσεις ρύπανσης.

Η παράβαση δύναται να διαπιστώνεται και μετά από ειδικές χημικές αναλύσεις, δειγμάτων των ουσιών που χύθηκαν στη θάλασσα από τα πλοία ή τις εγκαταστάσεις ξηράς, που εκτελούνται από Κρατικά εργαστήρια.

Η παράβαση επίσης δύναται να διαπιστώνεται με ειδικό εξοπλισμό εντοπισμού και ανίχνευσης της ρύπανσης της θάλασσας από εναέρια ή πλωτά ή χερσαία μέσα.

2. Χειριστές αεροσκαφών της ελληνικής πολιτικής αεροπορίας καθώς και Έλληνες Πλοίαρχοι και Κυβερνήτες εμπορικών πλοίων, οφείλουν να αναφέρουν στην Αρχή οποιαδήποτε περίπτωση ρύπανσης διαπιστώνεται από αυτούς.

3. Αρμόδια για τη διαπίστωση της παράβασης και την ε-

πιβολή του προστίμου είναι η πλησιέστερη προς τον τόπο της παράβασης Αρχή ή η Αρχή του πρώτου λιμανιού κατάπλου του πλοίου μετά την παράβαση.

4. Σχετικά με παραβάσεις που διαπράττονται από πλοία με ξένη σημαία, έξω από τα ελληνικά χωρικά ύδατα, η διαπίστωση της παράβασης και η επιβολή των κυρώσεων διενεργείται όπως ορίζεται ειδικότερα από τη Σύμβαση.

5. Από τη σύνταξη της κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου έκθεσης και μέχρι την πληρωμή του επιβαλλόμενου προστίμου με την απόφαση που θα εκδοθεί, απαγορεύεται ο απόπλους του πλοίου. Η απαγόρευση του απόπλου αίρεται μετά από την κατάθεση εγγυητικής επιστολής Τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, ισόποσης με το πρόστιμο που επιβλήθηκε ή πιθανολογείται κατά την κρίση της Αρχής σε σχέση με τις εν γένει συνθήκες της ρύπανσης.

Ο απόπλους δύναται επίσης να επιτραπεί χωρίς την καταβολή του προστίμου ή την κατάθεση εγγυητικής επιστολής Τράπεζας, με έγγραφη του Υπουργού, για ένα ή περισσότερα ταξίδια, αν επιτακτικό συγκοινωνιακό ή άλλοι λόγοι το δικαιολογούν ή αν παρέχεται άλλη επαρκής κατά την κρίση του Υπουργού, ασφάλεια και είναι από τα πράγματα ανέφικτη η άμεση προσκόμιση τραπεζικής εγγύησης.

Στην περίπτωση αυτή, η Αρχή δύναται να δέχεται κατάθεση προσωπικής επιταγής και να επιτρέπει τον απόπλου του πλοίου, με την προϋπόθεση αντικατάστασής της με ισόποση εγγυητική επιστολή Τράπεζας που λειτουργεί στην Ελλάδα, με μέριμνα των ενδιαφερομένων αμέσως μόλις αυτό γίνει εφικτό.

6. Το πρόστιμο επιβάλλεται με αιτιολογημένη απόφαση της αρμόδιας Αρχής, μετά από έγγραφη κλήτευση του παραβάτη, ο οποίος καλείται σε απολογία μέσα σε 24 ώρες από την επίδοσή της. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί με αίτησή του ενδιαφερόμενου για 5 ημέρες.

7. Σε περίπτωση αδυναμίας ανεύρεσης του παραβάτη για οποιονδήποτε λόγο, καλείται για την παροχή εξηγήσεων σχετικά με την παράβαση ο εκάστοτε Πλοίαρχος του πλοίου ή ο Πλοιοκτήτης ή ο εφοπλιστής ή ο εκπρόσωπός τους.

8. Η Διοικητική απόφαση που επιβάλλει την κύρωση εκδίδεται, όχι μόνο κατά του υπαίτιου της παράβασης, αλλά και εναντίον όλων των κατά το άρθρο 12 του παρόντος συνυπεύθυνων για την καταβολή του επιβαλλόμενου προστίμου.

9. Αν για οποιονδήποτε λόγο δεν είναι δυνατή η έκδοση της απόφασης κατά του υπαίτιου της παράβασης, η διαδικασία προχωρεί και η απόφαση εκδίδεται κατά των πολλοίπων συνυπεύθυνων του άρθρου 12.

10. Κατά της απόφασης που επιβάλλει το πρόστιμο, ο παραβάτης, όπως και κάθε υπόχρεος για την καταβολή του προστίμου, μπορεί να ασκήσει προσφυγή μέσα σε αποκλειστική προθεσμία 15 ημερών, που αρχίζει από την επόμενη της κοινοποίησης σ' αυτόν της απόφασης.

Οι προσφυγές ασκούνται ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, μονομελούς σύνθεσης για ποσό προστίμου μέχρι 200.000 δραχμές και τριμελούς σύνθεσης για μεγαλύτερο ποσό.

Η άσκηση της προσφυγής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης.

Άρθρο 15

Σύσταση Περιφερειακών Σταθμών Καταπολέμησης της Ρύπανσης.

1. Συνιστώνται στα Λιμεναρχεία Πειραιά, Θεσσαλο-

νίκης, Πάτρας, Ελευσίνας, Καβάλας, Χανίων, από ένας Σταθμός Πρόληψης και Καταπολέμησης της Ρύπανσης της Θάλασσας.

2. Οι αρμοδιότητες των Σταθμών αυτών συνίστανται στην επιθεώρηση των πλοίων κατά τις διενεργούμενες φορτοεκφορτώσεις πετρελαίου, τον έλεγχο παράδοσης των καταλοίπων πετρελαίων, πετρελαιοειδών μιγμάτων και άλλων ρυπογόνων ουσιών στις ευκολίες υποδοχής που διατίθενται γι' αυτό, την επιτήρηση του θαλάσσιου χώρου με πλωτά και χερσαία μέσα, την αντιμετώπιση περιστατικών ρύπανσης με ειδικά αγγήματα, καθώς και την εκτέλεση κάθε άλλης υπηρεσίας που ανατίθεται σ' αυτούς, σύμφωνα με τις Υπουργικές Αποφάσεις που εκδίδονται με την παρ. 5 του παρόντος άρθρου.

3. Σε περίπτωση ανάγκης το Αρχηγείο Λιμενικού Σώματος μπορεί να χρησιμοποιεί το προσωπικό και τα μέσα των Σταθμών και σε άλλη περιοχή και να αναθέτει σ' αυτούς επιπλέον καθήκοντα, που ανάγονται στην αστυνόμευση της ναυσιπλοΐας και την προστασία της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα.

4. Με Προεδρικά Διατάγματα που εκδίδονται μετά από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας, μπορούν να συνιστώνται και άλλοι εκτός από τους παραπάνω Σταθμοί Πρόληψης και Καταπολέμησης της Ρύπανσης.

5. Με αποφάσεις του Υπουργού, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης καθορίζονται:

(α) Η έδρα κάθε Σταθμού Πρόληψης και Καταπολέμησης Ρύπανσης, καθώς και τα τοπικά όρια δικαιοδοσίας του, και

(β) γενικά κάθε θέμα που ανάγεται στην οργάνωση και τη λειτουργία του.

Άρθρο 16

(άρθρο 15 παρ. 1 Ν. 1085/80, άρθρο 10 παρ. 2 Ν. 1476/84, Ν. 1876/90,

άρθρο 21 παρ. 1 Ν. 2085/92, Π.Δ 259/88 και Π.Δ 410/88)
Θέσεις προσωπικού.

1. Στο σύνολο των οργανικών θέσεων του Υπουργείου περιλαμβάνονται.

(α) Μία (1) θέση Τεχνικού Συμβούλου Επιθεωρήσεων Πλοίων.

(β) Τέσσερις (4) θέσεις Κατωτέρων Πληρωμάτων Εμπορικού Ναυτικού.

Οι πιο πάνω οργανικές θέσεις προσωπικού μετατρέπονται αυτοδίκαια σε προσωρινές θέσεις και καταργούνται μόλις κενωθούν με οποιοδήποτε τρόπο. Για τις πιο πάνω καταργούμενες κενές θέσεις εκδίδεται κατά περίπτωση διαπιστωτική πράξη.

2. Τα σχετικά με το πειθαρχικό δικαίο του προσωπικού αυτού διέπονται από τις διατάξεις του Π.Δ 410/88 «Κώδικας προσωπικού με σύμβαση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Δημοσίου» (Α' 191).

3. Οι αποδοχές του υπηρετούντος με σύμβαση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου προσωπικού καθορίζονται ανάλογα με την ειδικότητα του καθενός σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ 1198/72 «Περί του τρόπου ρυθμίσεως των όρων αμοιβής εργασίας, του επί σχέσει εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου κλπ» όπως έχει τροποποιηθεί με το Ν. 1876/90 (Α' 27).

4. Όσοι προσλήφθηκαν με σύμβαση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος και είναι κάτοχοι αποδεικτικού ναυτικής ικανότητας Εμπορικού

Ναυτικού ασφαλιζονται ανεξάρτητα από το χρόνο της θαλάσσιας υπηρεσίας τους στο Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο και τα αντίστοιχα Ταμεία Πρόνοιας Εμπορικού Ναυτικού.

5. Αυτοί που κατά την προηγούμενη παράγραφο επανδρώνουν τα πλωτά μέσα Λ.Σ. υπάγονται κατά την εκτέλεση της Υπηρεσίας τους στις ποινικές και πειθαρχικές διατάξεις του Κώδικα Δημόσιου Ναυτικού Δικαίου, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από άλλες ειδικές διατάξεις που αφορούν την Υπηρεσία σε πλωτά μέσα του Λιμενικού Σώματος.

6. Αξίωματικοί και Υπαξιωματικοί του Λ.Σ. που επιβαίνουν σε αεροσκάφη ως εναέριοι παρατηρητές, υπάγονται στις διατάξεις των νόμων που διέπουν κάθε φορά το ιπτάμενο προσωπικό της Αεροπορίας Στρατού.

Άρθρο 17

Υποχρεώσεις Οργανισμών Λιμένων και Λιμενικών Ταμείων.

1. Οι Οργανισμοί Λιμένων και τα Λιμενικά Ταμεία έχουν υποχρέωση να διαθέτουν κατάλληλους παραλιακούς χώρους για την εγκατάσταση των Σταθμών Πρόληψης και Καταπολέμησης Ρύπανσης και την αποθήκευση του μηχανικού τους εξοπλισμού, καθώς και την εξασφάλιση των απαιτούμενων ευκολιών για την υποδοχή και παραμονή των πλωτών τους μέσων.

2. Οι χώροι και οι υπόλοιπες ευκολίες που απαιτούνται για το λόγο αυτό καθορίζονται από τριμελή Επιτροπή, που αποτελείται από το Νομάρχη ή αντιπρόσωπό του, από έναν εκπρόσωπο της Αρχής και από έναν εκπρόσωπο του Οργανισμού Λιμένος ή του Λιμενικού Ταμείου. Σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, η αποθήκευση των μέσων και υλικών απορρύπανσης σε λιμάνια όπου εδρεύει Περιφερειακός Σταθμός, γίνεται σε κατάλληλους χώρους που βρίσκονται με μέριμνα της επιτροπής που προβλέπεται από το παρόν άρθρο.

Άρθρο 18

(άρθρο 3 παρ. 3, 4 και 5 Ν. 2242/94)

Είσπραξη και διάθεση εσόδων από πρόστιμα.

1. Τα πρόστιμα που επιβάλλονται κατά τις διατάξεις των άρθρων 13 και 14 του παρόντος νόμου περιέρχονται στο Ειδικό Ταμείο Εφαρμογής Ρυθμιστικών και Πολεοδομικών Σχεδίων (Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ.) και τηρούνται σε ειδικό λογαριασμό που ονομάζεται «Γαλάζιο Ταμείο». Στο ίδιο ταμείο και λογαριασμό περιέρχονται επίσης τα πρόστιμα που επιβάλλονται κατά τις διατάξεις του πέμπτου άρθρου του ν. 314/1976 (ΦΕΚ 106 Α'), όπως ισχύει, του πέμπτου άρθρου του ν. 855/1978 (ΦΕΚ 235 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το ένατο άρθρο παρ. II του ν. 1147/1981 (ΦΕΚ 110 Α'), όπως ισχύει, του πέμπτου άρθρου του ν. 1147/1981, όπως ισχύει, του ένατου άρθρου του ν. 1269/1982 (ΦΕΚ 89 Α'), όπως ισχύει, του τρίτου άρθρου του ν. 1634/1986 (ΦΕΚ 104 Α'), όπως ισχύει, του πέμπτου άρθρου του ν. 1638/1986 (ΦΕΚ 108 Α'), όπως ισχύει. Στο κατά την προηγούμενη παράγραφο ταμείο περιέρχονται επίσης τα ποσά καταλογισμού δαπανών, στις οποίες προβαίνει το Δημόσιο για την αποτροπή και εξουδετέρωση ρυπάνσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 του παρόντος νόμου, καθώς και τα υπέρ του Δημοσίου ποσά που επιδικάζονται για δαπάνες αποτροπής ή εξουδετέρωσης ρυπάνσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 314/1976 και 1638/1986, όπως ισχύουν.

Τα κατά τα προηγούμενα εδάφια πρόστιμα και καταλο-

γισμοί δαπανών εισπράττονται κατά τις διατάξεις για την εισπραξη δημοσίων εσόδων και αποδίδονται στο Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ. Ο τρόπος, τα όργανα και η διαδικασία απόδοσης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας.

2. Τα παραπάνω έσοδα διατίθενται μετά από πρόταση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας αποκλειστικά για την πρόληψη και εξουδετέρωση της ρύπανσης της θάλασσας, καθώς και για παρεμβάσεις στις ακτές και στα λιμάνια και κυρίως για:

(α) Την προμήθεια πλωτών, χερσαίων και εναέριων μέσων για την προστασία του ελληνικού θαλάσσιου χώρου από τη ρύπανση, καθώς και για την αντιμετώπιση δαπανών συντήρησης, επισκευής, εξοπλισμού και προμήθειας καυσίμων αυτών.

(β) Την προμήθεια μέσων και εργαλείων και γενικά την αντιμετώπιση δαπανών για την εξουδετέρωση περιστατικών ρύπανσης.

(γ) Την αντιμετώπιση δαπανών ανάθεσης εξετάσεων σε ιδιωτικά επιστημονικά εργαστήρια της ημεδαπής ή της αλλοδαπής.

(δ) Την προμήθεια οργάνων και υλικών γενικά που είναι αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία της Διεύθυνσης Προστασίας Θαλάσσιου Περιβάλλοντος.

(ε) Τη συμμετοχή της Διεύθυνσης Προστασίας Θαλάσσιου Περιβάλλοντος σε εργασίες Διεθνών Οργανισμών, Επιτροπών, Συνεδρίων σχετικά με θέματα θαλάσσιου περιβάλλοντος.

(στ) Την καταβολή ενοικίων για μισθώσεις ακινήτων, καθώς και για την εκμίσθωση πλωτών, χερσαίων και εναέριων μέσων για την εξυπηρέτηση έκτακτων αναγκών της Διεύθυνσης Προστασίας Θαλάσσιου Περιβάλλοντος.

(ζ) Την αμοιβή προσωπικού που παρέχει έκτακτα βοηθητικές υπηρεσίες για την αντιμετώπιση περιστατικών ρύπανσης.

(η) Την κατασκευή έργων αρμοδιότητας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, καθώς και την επισκευή ή συντήρηση κτιρίων και λοιπών εγκαταστάσεων της Διεύθυνσης Προστασίας Θαλάσσιου Περιβάλλοντος.

(θ) Την αποζημίωση των μελών ομάδων εργασίας που συγκροτούνται από μη δημόσιους υπαλλήλους ή υπαλλήλους ΝΠΔΔ για τη μελέτη ειδικών θεμάτων προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος, την αποζημίωση συμβούλων και την αντιμετώπιση δαπανών ανάθεσης εκπόνησης μελετών για την αιτία αυτή.

(ι) Την οργάνωση εκδηλώσεων, την εκτύπωση εντύπων και την ενίσχυση προσπαθειών που αποσκοπούν στη διαπαιδαγώγηση των ναυτιλλομένων και του κοινού σχετικά με την ανάγκη προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

(ια) Τη μετάκληση από το εξωτερικό εμπειρογνομίωνων σε θέματα προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος και την παροχή σ' αυτούς της επιβαλλόμενης φιλοξενίας.

Η διαδικασία, ο τρόπος διάθεσης, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας.

3. Πρόσωπα που συμπράττουν και υποβοηθούν με οποιονδήποτε τρόπο στην ανακάλυψη υπαίτιων ρύπανσης δικαιούνται αμοιβή που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ναυτιλίας.

Το ύψος της αμοιβής καθορίζεται ανάλογα με το ύψος του επιβαλλόμενου προστίμου και καταβάλλεται από το Δημόσιο Ταμείο, στα δικαιούμενα πρόσωπα, αμέσως μόλις η απόφαση επιβολής του προστίμου καταστεί αμετάκλητη. Αν τα δικαιούμενα πρόσωπα ανήκουν στο Λιμενικό Σώμα, ο προσδιορισμός τους και η κατανομή της αμοιβής καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού, μετά από πρόταση της αρμόδιας Αρχής. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 23 του Α.Ν. 389/1936 «περί οργανώσεως Οικονομικής Αστυνομίας κατά Θάλασσαν».

Άρθρο 19

(άρθρο 31 παρ. 13 Ν. 1650/86)

Έλεγχος καταλληλότητας ουσιών απορρύπανσης.

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, μετά από γνωμοδότηση του Εθνικού Κέντρου Θαλασσίων Ερευνών και του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.) ή άλλου κρατικού εργαστηρίου καθορίζονται οι προδιαγραφές και ο έλεγχος της από άποψη δημόσιας υγείας και περιβάλλοντος καταλληλότητας των κάθε είδους ουσιών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την εξουδετέρωση της ρύπανσης της θάλασσας.

Άρθρο 20

(άρθρο δέκατο παρ. (17) Ν. 2252/94)

Καταργούμενες διατάξεις.

Καταργούνται:

(α) Το Β.Δ. 532/1967 «περί διαδικασίας επιβολής προστίμων εις περιπτώσεις ρυπάνσεως ανοικτής θαλάσσης δια πετρελαίου».

(β) Η παρ. 3 του άρθρου 3 του Ν.Δ. 4529/1966 «περί κυρώσεως της Διεθνούς Συμβάσεως «περί προλήψεως της ρυπάνσεως της θαλάσσης δια πετρελαίου» Λονδίνον 1954 ως αυτή τροποποιήθη υπό της Διασκέψεως Λονδίνου 1962, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 2 του άρθρου 3 του Α.Ν. 388/1968 «περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως της «περί ελέγχου της ναυσιπλοΐας και επιθεωρήσεως εμπορικών πλοίων νομοθεσίας».

(γ) Η παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν.Δ. 4529/1966, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 του Ν.Δ. 915/1971 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της «περί προλήψεως ρυπάνσεως της θαλάσσης δια πετρελαίου υπό πλοίων νομοθεσίας», καθώς και το άρθρο 2 του Ν.Δ. 915/1971.

(δ) Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 1 του Β.Δ. 570/1971 «περί αυξησεως ορίων χρηματικών ποινών», και

(ε) κάθε άλλη διάταξη που ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα.

Άρθρο δεύτερο

1. Σε περίπτωση νοηματικής διαφοράς επικρατεί το αρχικό κείμενο της διάταξης που κωδικοποιήθηκε και μεταγλωττίσθηκε.

2. Το παρόν Διάταγμα αρχίζει να ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 11 Μαρτίου 1998

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΡ. ΣΟΥΜΑΚΗΣ